

heldigt at samle det Hele under Justitsministeren, fordi det let vilde fremkalde Banfeligheder og Vidtløftigheder, naar saadanne nærbeflægtede Grene af en Virksomhed skulde være under tvende Ministerier. Under Nr. 45 er der foreslaaet at indsætte en ny Paragraf, der omhandler Landbrugstilshyret. Denne Paragraf er navnlig forfattet analog med den Bestemmelse, som findes i Vandshynsloven, og gaar ud paa, at man i hver Kommune kan vælge en eller, hvis det er en større Kommune, flere Tilshynsmænd, hvis Opgave det er mindst een Gang om Aaret at efterse, om de Siffringsdele, som Loven paabyder ved enhver Landbrugsmaskine, der kommer ind under Loven, ere til Stede, og at disse Tilshynsmænd skulle have som Vederlag 35 Ore for hver Maskine, medmindre der er 3 eller over 3 paa den samme Gaard, i hvilket Tilfælde de ikke skulle have mere end 1 Krone. Hvor mange Landbrugsmaskiner der kunne være, er Noget, man ikke veed. Man har tænkt sig, at der f. Ex. kunde falde 80 Landbrugsmaskiner under Lovens Bestemmelser i hver af de 1068 Landkommuner, og det vilde give et Tal som 85,000 Stykker Maskiner, som skulde eftersees. Det vilde altsaa komme til at koste ca. 28,000 Kr. Man har foreslaaet at Halvdelen af denne Udgift skulde udredes af Statskassen og Halvdelen af Amtskommunefondene, og at for Kjøbstædernes Vedkommende skulde denne Halvdel betales af Kæmmerkassen. Men selv om man altsaa gaar ud fra, Tallet 28,000 Kr., saa at det vil blive 14,000 Kr., som Staten vil komme til at betale, vil dog, hvis Flertallets Vønningsbestemmelser vedtages, hvorved der spares omtrent 11,000 Kr., den hele Udgiftsum blive altsaa indenfor den Størrelse den har været i de sidste Aar. Nr. 46 har jeg omtalt før. Forslaget gaar ud paa, at Justitsministeriet selvfølgelig skal afgjøre Sagen i de Tilfælde, hvor der opstaar Uenighed mellem Tilshynet og Eieren. Forslaget under Nr. 48 skal jeg ikke omtale. Endringen under Nr. 49 gaar ud paa at udtage den Bestemmelse af Lovforslaget, at man strax skal gjøre Anmeldelse til Politiet, naar en Arbejder kommer til Stade, saaledes, at han er ikke arbejdsdygtig udover 48 Timer. Dette Forslag har Udvalget været enig om at ændre derhen, at man skal melde Sagen til Politiet, hvor der indtræder et Dødsfald eller der sker en Ulykke, som kræver Lægebehandling. Endringsforslaget under Nr. 50 gaar ud, paa at § 17, der omhandler saavel Straffebestemmelserne, som Erstatningsbestemmelserne til skadelidte Arbejdere, skal falde bort. Straffebestemmelserne har man

jo alt i Straffeloven af 10de Februar 1866, og hvad Erstatningsspørgsmaalet angaar, har Udvalget ment, at det var heldigt, at det blev ordnet ved den Lov, som er foreslaagt i det andet Thing om Erstatning for Arbejdere og Arbejdsinvalidere. Endringsforslaget under § 51 gaar ud paa, at Bøderne for Landbrugsmaskinernes Vedkommende kan gaa ned fra 10 til 4 Kr., samt at Bøderne tilfalde de Fattiges Kasse. Den samme Bestemmelse har man i Fabrikloven af 23de Mai 1873 § 18, at Bøderne tilfalde de Fattiges Kasse for det Sogn, hvor Forseelsen er begaaet, og at i Kjøbenhavn Bøderne tilfalde Kommunernes Kasse. De to sidste Endringsforslag ere af mindre Betydning, og dem skal jeg derfor ikke omtale. Jeg skal altsaa i Henhold til, hvad jeg her har udtalt, tillade mig at anbefale de forskjellige Endringsforslag af Udvalget, af hvilke man altsaa er enig om de allerfleste.

G. F. Larsen: Med Hensyn til de foreliggende Endringsforslag skal jeg i det Hele henholde mig til de Udtalelser, der fremkom fra den ærede Ordfører for Udvalget, idet jeg og mine Meningsfæller have ment, at vi kunde tiltræde Endringsforslagene saa godt som allesammen. Dog have de naturligvis ikke alle været os lige kjære, der er nogle, som vi mindre gjerne ere gaaede ind paa. Det er i Betænkningen allerede fremhævet, at vi nære nogen Erhjt for, at den Løn, der er tilstaaet vedkommende Assistentter ved dette Fabrikstilshyn, vil være vel knapt ansat; thi om end de Mænd, der vælges til denne Assistance, skulle være Mænd, som man nærmest tænker sig have faaet en praktisk Uddannelse og ikke en theoretisk, maa det dog være dygtige Mænd, Mænd, der ere i Besiddelse af en vis Skrivefærdighed og en vis Evne til at træde op overfor Publikum. De kunne altsaa ikke være af de ringeste praktiske Folk men maa høre til de bedre, og om man virkelig vil naae til at faae saadanne Mænd for den Løn, her tilbydes, har forekommet os noget tvivlsomt, naar man sammenligner den med de Lønninger, saadanne Folk kunne opnaa i privat Virksomhed som Maskinasistentter o. s. v. Men det vil Erfaringen jo vise. Ligeledes har det været os ukjært, at vi ikke have kunnet skaffe Fabrikinspektørerne høiere Lønninger, end dem her foreslaas, som jo rigtignok ere betydelig lavere end de Lønninger, som Lovforslaget selv forudsatte. Man maa jo huske paa, at det er Folk, som man virkelig overdrager en ansvarfuld Stilling. Det er jo dem, som skulle være Foresatte for en temmelig betydelig Kredts af Assistentter, der skulle have det lokale Tilshyn